

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις προνοῦσα πάντοτε κατὰ χρέος περὶ τῆς σωτηρίας καὶ ασφαλείας τῆς πατρίδος, καὶ βοηθουμένη ἀπὸ τῆς ἀξιότητος καὶ σταθερότητος τῶν στρατηγῶν, κατώρθωσεν, ὡς ἤδη γνωστὸν, ἐν μέσῳ τοσούτων ἀνωμάτων, καὶ δεινῶν περιστάσεων, καὶ τὸ περικλεές φρούριον τῶν Ἀθηνῶν νὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τῆς ἀπαιτουμένης φρουρᾶς, καὶ ἐκστρατείας σημαντικὴν νὰ κάμῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος. Τὰ εἰς Ἐλευσίνα πρὸ πολλοῦ εὐρισκόμενα στρατεύματα ἐκινήθησαν, καὶ ἤδη προχωροῦσι· καὶ ἡ στερεὰ Ἑλλάς, ταπεινωθεῖσα πρὸς καιρὸν διὰ τὴν πτώσιν τοῦ Μεσολογγίου, ἀλλὰ μὴ ὑποκύψασα ἐκ νέου εἰς τὸν ὀπωϊὸν ἀπεφάσισε ν' ἀποσείσῃ τυραννικὸν ζυγόν, κινεῖται πάλιν εἰς τὰ ὄπλα, καὶ οἱ λαοὶ αὐτῆς τρέχουσι προθύμως ὑπὸ τὰς σταυροφόρους σημαίας. Νέον καὶ ἐνδοξον στάδιον ἀνοίχθη, καὶ νικηφόρα Ἑλληνικὰ στρατεύματα, ὑπὸ ἀξίων ἀρχηγῶν ὀδηγούμενα τρέχουσιν ἤδη εἰς αὐτὸ. Ὁ ἐχθρὸς, ὅστις ἐνόμιζεν ὡς προχθὲς ὅτι ἐπώριζε τὸ εὐγενὲς τῆς ἐλευθερίας αἶσθημα εἰς τὴν στερεὰν Ἑλλάδα, βλέπει σήμερον ἐκθαμβὸς μεταωμένως τὰς ἐλπίδας του, καὶ ἀπορεῖ τί νὰ πράξῃ, καὶ ἐναντίον τίνος νὰ πρωτακινήσῃ.

Διὰ τὸ νέον λοιπὸν τοῦτο κίνημα τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος ἐκρίνεν εὐλόγον καὶ ἡ σεβαστὴ Διοίκησις νὰ μεταθέτῃ τὴν καθέδραν τῆς εἰς τόπον πλησιέστερον κείμενον εἰς τὸ ἐνδοξον τοῦτο στάδιον, διὰ νὰ ἐπιστατῇ καὶ ἐφορεύῃ αὐτοπροσώπως, νὰ φροντίσῃ καὶ ἐπιμελεῖται τοὺς ἀγωνιζομένους ὡς φιλόστοργος μήτηρ, καὶ νὰ ἐμψυχόνῃ αὐτοὺς ἐτι μᾶλλον εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἐπ' αὐτὰ τοῦτα ἐκλέξε τὴν Αἴγιναν, εἰς ἣν καὶ μετετέθη κατὰ τὴν 11 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός.

Εἰς τὴν Αἴγιναν ἐπέβασε προσέτι καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως· διότι εἰς αὐτὴν ἐπρόκηρύχθη καὶ ἡ συνέχεια τῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ διακοπεισῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐθνικῆς Γ. Συνελεύσεως, καὶ ἤδη συνάγονται οἱ πληρεξούσιοι, διὰ νὰ συσχεθῶσι περὶ τῶν μεγάλων τοῦ ἔθνους συμφερόντων.

Διὰ τὴν ἐκ Ναυπλίου εἰς Αἴγιναν μελάδασιν τῆς Διοικήσεως συνέβη πρὸς καιρὸν καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος διακοπὴ· ἀλλ' ἰδοὺ συνάπτεται πάλιν ἡ

διακοπεῖσα σειρά. Θέλομεν ἐκδώσει καὶ κοινοποιήσῃ καὶ ὅσα ἐν τῷ μεταξύ διέτρεξαν, διὰ νὰ φυλάξωμεν τὴν συνέχειαν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως πρὸς τοὺς πληρεξούσιους τῆς Γ. Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 112 προκηρύξεως συνεκάλεσεν εἰς νῆσον Πόρον τοὺς πληρεξούσιους, διὰ νὰ συνέλθωσι περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου, καὶ νὰ δώσουν τέλος εἰς τὰς ἀναβληθείσας ἐργασίας τῆς Γ. τῶν Ἑλλήνων Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 145 διαταγῆς τῆς ἀποστέλλουσα ἐν ταύτῳ καὶ τὸν ἀστυνόμον τῆς Συνελεύσεως, διέταξε τοὺς κατοίκους τῆς εἰρημένης νήσου, διὰ νὰ προετοιμάσουν τὰ ἀναγκαῖα διὰ τοὺς πληρεξούσιους κατὰλύματα.

Παρήλθεν ὁ Σεπτέμβριος ὅλος, καὶ ὅχι μόνον δὲν ἐφάνη κανεὶς τῶν πληρεξουσίων διευθυνόμενος εἰς τὴν νῆσον ταύτην, ἀλλὰ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν παροικούντες εἰς Ναύπλιον καὶ διὰ προφορικῶν λόγων, καὶ δι' ἀναφύγων ἐδεδαίωσαν τὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅτι ἡ νῆσός αὕτη δὲν ἦτον ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τόπος, καὶ ἐζήτησαν μετ' ἐπιμονῆς, νὰ εὐκολύνῃ κάθε ἐμπόδιον ἢ Ἐπιτροπῇ, διὰ νὰ μὴν ἀναβάλλεται πλέον ἢ ἐναρξίς τῶς ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ἐξέδωκε καὶ Β. προκήρυξιν ἡ Ἐπιτροπὴ ὑπ' ἀριθ. 178, συγκαλοῦσα ἐκ νέου τοὺς πληρεξούσιους μετὰ προτροπῆς νὰ συνέλθωσιν ὅσον τάχος εἰς τὸν τόπον τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των· ἀλλὰ παρήλθε καὶ ὁ Ὀκτώβριος ὅλος, καὶ οὐδὲ μικρὸν μέρος πληρεξουσίων ἐφάνη εἰς τὴν νῆσον Πόρον διευθυνόμενον.

Ἐξ ὧν ἤκουσε λοιπὸν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Συνελεύσεως, καὶ ἐξ ὧν εἶδεν εἰς τὴν ἀναφορὰν τινῶν πληρεξουσίων, ἐπληρηferήθη ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ συνέλθωσιν εἰς τὸν Πόρον οἱ πληρεξούσιοι, καὶ ἐπείθεν ἀφεύκτως νὰ μετατεθῇ ὁ τόπος τῆς Συνελεύσεως, διὰ νὰ εἰσφαιρῇ κάθε ἐμπόδιον, καὶ νὰ ἐπιταχυνθῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦσι νὰ γένη, ὅσον ἐνδέχεται ταχύτερον, ἡ ἐναρξίς των διὰ τὰς κρίσιμους

εριστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ πατρίς εὐρίσκεται.
Ταῦτα πάντα βλέπουσα ἡ Ἐπιτροπὴ, καὶ καλῶς
κεφαμένη, συγκαλεῖ ἤδη τοὺς πληρεξουσίους εἰς τὴν
Ἀίγιναν, ὅπου ἐλευθέρᾳ ἤδη ἀπὸ κατεπειγούσας ἀ-
ποχολίας ἡ Ἐπιτροπὴ μεταβαίνει περὶ τὴν τρίτην τοῦ
παρόντος μηνὸς, διὰ τὴν ἐπιταχύνει μὲ τὸ παράδειγ-
μά της τῶν πληρεξουσίων τὴν ἀφίξιν. Ἡ Αἴγινα
ἡ νῆσος, ἐλευθέραν πάσης ὀχλικῆς καὶ στρατιωτικῆς
ἐπιδόξης Δέσιν ἔχουσα, κεντρικὴν ἐν ταύτῃ, καὶ
ἐπιτηδεύουσαν εἰς τὴν Ἀττικὴν, διὰ τὴν σκέπτεται
ἐξ ἡσύχου καὶ ἀσφαλοῦς τόπου, καὶ ἐν ταύτῃ νὰ
ἐμψυχόνῃ πάντα τὰ κατὰ τὴν στερεὰν Ἑλλάδα στρα-
τόπεδα, εἶναι ὁ μόνος τόπος, εἰς τὸν ὁποῖον ἀρμό-
ζει νὰ συγκροτηθῇ ἡ Συνέλευσις. Ἐπειδὴ δὲ ἐξ αὐ-
τῆς μόνης κρέμαται ἡ ἐκλογή τοῦ τρόπου κατὰ τὸ
ὑπ' ἀριθ. 1. ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὡς
αὐτὴ μόνη ἔχουσα τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ συγκαλέσῃ
τὴν Συνέλευσιν, προκηρύττει εἰς τοὺς πληρεξουσίους,
νὰ εὐρεθῶσιν ὅλοι περὶ τὴν 1. τοῦ παρόντος εἰς Αἴ-
γιναν, ὅπου εὐθὺς, ἀφ' οὗ φθάσῃ ὁ νενομισμένος
ἀριθμὸς, γίνεται ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.
Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 4. Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος Ἀναστάσιος Λόντος.
Παναγιώτης Νοταρᾶς. Γεώργιος Δαρεϊότης.
Ἄρτης Πορφύριος. Γεώργιος Αἰνιάν.
Ἐμ. Ξένος. Χρῆστος Βλάσης.
Α. Κοττανίτζας. Ν. Ρενιέρης.
(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Χ. Κλονάρης.
Ἴσον τῷ πρωτοτύπῳ ἀπαράλλακτον.
ὁ Γ. Γραμ. Χ. Κλονάρης.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος
Διακηρύττει.

Εἰς τοιαύτας καὶ τοσαύτας δεινὰς καὶ ἀνωμάλους
περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ τύχη τοῦ πολέμου εἶ-
χε φέρεи τὴν πατρίδα, ἡ Διοίκησις ἔκαμεν, ὡς καὶ
ᾤφειλεν, ἐν τῶν σπουδαιοτέρων καὶ κυριωτέρων ἀν-
τικειμένων τῶν ἀσχολειῶν τῆς τὴν σωτηρίαν τῶν Ἀ-
θηνῶν καὶ ὅλης τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, θεωροῦσα πάν-
τοτε, ὡς καὶ εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι ἡ τῶν Ἀθηνῶν
καὶ τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος σωτηρία, εἶναι σωτηρία ὅ-
λης τῆς Ἑλλάδος. Δι' αὐτὸ τοῦτο κατέβαλεν ὅλην
τὴν δυνατὴν ἐπιμέλειαν, καὶ ἐχορήγησεν ὅλα τὰ δυ-
νατὰ μέσα, διὰ νὰ καταστήσῃ στερεὸν καὶ ἀξιόμαχον
τὸ στρατόπεδον τῆς Ἀττικῆς, νὰ ἐξασφαλίσῃ τῶν
Ἀθηνῶν τὴν ἀκρόπολιν, καὶ νὰ ὀργανίσῃ ἐκστρατεί-
αν εἰς τὴν λοιπὴν στερεὰν Ἑλλάδα. Καὶ τὴν σή-
μερον, χάρις εἰς τὴν ἐξ ὕψους ἀντίληψιν, καὶ ἡ
ἀκρόπολις ἀπεκατέστη ὀχυρὰ, καὶ στρατόπεδον ἱκα-
ρὸν ἔμεινεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἐκστρατεία κατωρ-
θώῃ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος προοι-
οῦσα κατ' εὐχὴν.

Εἰς τὰ σωτήρια ταῦτα ἀποδιδέπουσα ἡ Διοίκη-
σις ἔκρινε πρὸ καιροῦ ἀναγκαῖον νὰ μεταβῇ εἰς τό-
πον πλησιέστερον εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὴν στερεὰν
Ἑλλάδα κείμενον, διὰ νὰ θεωρῇ τὰ ἐκεῖ πράγ-
ματα ἐναργέστερον, καὶ νὰ ἐνεργῇ δραστηριώτερον.
Ἀλλὰ περιστάσεις τινὲς συμπεσούσαι ἀπησχόλησαν
τὴν Διοίκησιν, καὶ ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε τὴν ἀναγ-
καίαν ταύτην μεταβάσιν αὐτῆς. Ἡ δὲ, ὅτε αἱ δει-
ναὶ αὗται περιστάσεις ὁπωσοῦν ἐξωμαλίσθησαν, ἡ
Διοίκησις σπεύδει νὰ ἐκπληρώσῃ τοῦτον τὸν πρὸ πολ-
λοῦ μελετώμενον σωτήριον σκοπὸν, καὶ ἰδοὺ μεταβαί-
νει εἰς τὴν νῆσον Αἴγιναν, τόπον ἀτάραχον, καὶ
πλησίον εἰς τὸ εἰρημένον θέατρον τοῦ πολέμου κεί-
μενον, ὅθεν δύναται νὰ ἐφορᾷ πλησιέστερον τὰ τοῦ
πολέμου, καὶ νὰ ἐνεργῇ ἐντονώτερον.

Περὶ δὲ τῆς ἐσωτερικῆς κυβερνήσεως τοῦ Ναυπλίου
διώρισε τριμελῆ Ἐπιτροπὴν, ἥτις ἀνέλαβεν ἤδη, καὶ
θέλει ἐκπληροῖ τὰ χρέη της καθ' ὅσον χρόνον διαρ-
κῆσθαι ἡ ἐντεῦθεν ἀπουσία τῆς Διοικήσεως.

Ἐν τοσούτῳ κατὰ χρέος ἀπαραίτητον ἡ Διοίκησις
συμβουλευεὶ πατρικῶς ἀπαξάπαντας καὶ τοὺς Πελοπον-
νησίους, καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας νὰ διάγωσιν ἐν
εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ τελείᾳ, ἀτενίζοντες κατ' ἐξαίρετον
εἰς τὰ πρὸς τὴν φίλην πατρίδα ἱερὰ χρέη των, πολε-
μοῦντες μὲ τὴν ὁποίαν ἕως τῶρα ἐπολέμησαν τὸν ἐχ-
θρὸν σταθερότερα. Ἡ δὲ Διοίκησις, ἂν καὶ ἀπομα-
κρύνεται ὀλίγον ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, δὲν θέλει
παύσει μολοντοῦτο προμηθεύοντα καὶ ἐξ Αἰγίνης εἰς
τοὺς καλοὺς καὶ σταθεροὺς Πελοποννησίους ὅσα δύ-
ναι μέσα.

Ἡ ἀληθὴς ὁμόνοια, ἀγαπητοὶ Ἕλληνες, καὶ ἡ ἐν-
τελὴς ἐνωσις ὅλου τοῦ ἔθνους ἀπαιτοῦνται μάλιστα
εἰς τὴν παρούσαν κρίσιμον περίστασιν, ὅτε πλησιάζει
ἡ στιγμή, καθ' ἣν ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος ἀπο-
φασίζεται. Βεβαιωθῆτε, ὅτι μόνον ταῦτα θέλουν, σὺν
θεῷ, στεφανώσαι ὅσον οὕτως τοὺς ἐξαελεῖς ὑπὲρ τῆς
ἐλευθερίας ἀγῶνας μας.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 6 Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος
Ἀνδρέας Ζαήμης. Α. χ. Ἀναργύρου.
Δ. Τζαμαδός. Α. Μοναρχίδης.
Π. Μαυρομιχάλης. Κ. Ζῶτος.
Ἀναγν. Δεληγιάννης. Ἰωάννης Βλάχος.
Γεώργ. Σισίνης. Π. Δ. Δημητρακόπουλος.
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης.

Ἴσον ἀπαράλλακτον 7ῳ πρωτοτύπῳ

(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος
Διακηρύττει.

Ἡ Διοίκησις προνοοῦσα οὐσιωδῶς διὰ τὴν σωτηρίαν
τῆς στερεᾶς Ἑλλάδος, καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐνεργῇ

δραστικώτερον ὅσα πρὸς τοῦτον τὸν ἱερὸν σκοπὸν ἀφει-
σῶσι, ἔκρινεν ἐπάναγκες, ὡς καὶ διὰ τῆς ὑπ' Ἀριθ. 4060
ἐπιταγῆς, νὰ μεταδῇ ἐνταῦθα εἰς Αἴγινα, διὰ
νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ πράγματα πλησιέστερον, καὶ νὰ ἐξοικονο-
μήσῃ προχειρότερον τὰ στρατόπεδα τῆς στερεᾶς Ἑλ-
λαδῆς.

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐκπληροῖ ἡ Διοίκησις τὰ μεγάλα της
χρέη, μὴ ὅλην τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν καὶ δραστη-
ριότητα, καὶ διὰ νὰ μὴ ταράττωνται ποσῶς αἱ ἐρ-
γασίαι της, εἶναι τῆς πρώτης ἀνάγκης ἡ νῆσος αὕτη
νὰ εἴνῃ παντάπασιν ἐλευθέρη στρατιωτικῆς συρρέου-
σας. αὐτὸ τοῦτο ἀπαγορεύεται ἀπὸ τοῦδε καὶ ἐξῆς
εἰς πάντα στρατιώτην χωρὶς ἐξαίρεσιν ἢ εἰς ταύτην
τὴν νῆσον εἰσόδος. Ἡ ἐπὶ τούτῳ διωρισμένη ναυτικὴ
ἐκτελεστικὴ δύναμις θέλει ἐπαγρυπνεῖ, διὰ νὰ φυλάτ-
τεται μετ' ἀκριθείας ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη. Ἐάν τις
ὁποιοσδήποτε στρατιωτικὸς ἔχῃ νὰ προδῇ ἢ ν' ἀπαι-
τήσῃ τί παρὰ τῆς Διοικήσεως, ἐμπορεῖ νὰ ἀναφέρῃ
ἐξωθεν ἐγγράφως, καὶ θέλει λαμβάνει τὴν ἀποχρῶσαν
ἀπάντησιν. Ὅσάκις δέ τις τῶν ὁπλαρχηγῶν διὰ κατε-
πεύγουσαν τινα ἀνάγκην θελήσῃ νὰ μεταδῇ ἐνταῦθα,
ἔφείλει νὰ προειδοποιῇ τὴν Διοίκησιν, διὰ νὰ λαμ-
βάνῃ τὴν ἀδειαν.

Ἐν Αἰγίνῃ τῇ 12 Νοεμβρίου 1826.

Ο Πρόεδρος Ἀ. Μοναρχίδης.
Ἀνδρέας Ζαήμης. Κ. Ζῶτος.
Δ. Τζαμαδός. Ἰωάννης Βλάχος
Π. Μαυρομιχάλης. Παναγ. Δ. Δημητρακόπουλος.
Ἀνδρέας Χ. Αναργύρου.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος.

Θεωροῦσα πάντοτε ἡ Διοίκησις μετ' ἀκραν δυσἀρέσκειαν
καὶ μεγάλῃ ἀγανάκτησιν τὰς κατὰ θάλασσαν πρᾶξι-
μας καλαχρήσεις, καὶ πειραλείας.

Θεωροῦσα ἔτι πλέον ὅτι αἱ κακουργίαι αὗται, καὶ
μολονότι πράττονται ἀπὸ μόνον κακοτρόπους ἱνὰς ἀναξίους
τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος, καὶ μολονότι δὲν βλάπτουσι
μόνον τὸ ἐμπόριον τῶν οὐδετέρων, ἀλλὰ ἐξολοθρεύουσι
κατὰ κράτος καὶ αὐτὸ τῶν Ἑλλήνων, μολονότι ἐσυραν
καὶ σύρου τὴν γενικὴν καλακραυγὴν καὶ ἀγανάκτησιν ἐ-
ναντίον τοῦ ἀθώου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἀποδιδόμεναι ἀναξίως
εἰς ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, μελεχερίζθη ὅλα, ὅσα τῆς
ἦσαν δυνατὰ μέσα πρὸς συστολήν τῶν ἀσυγχωρήτων τούτων
καλαχρήσεων, καὶ κατὰπανσιν τῶν ἀπενεκταίων τούτων
πειραλειῶν. Πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπεκαλέσθη τὴν σύμπραξιν
ὅλων τῶν κατὰ τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας διοικητῶν τῶν
οὐδετέρων ἐξουσιῶν, καὶ τέλος ἐξέδωκε τὴν 27 Μαΐου
τοῦ παρόντος ἔτους ὑπ' Ἀριθ. 854 διακήρυξιν, διὰ νὰ
περιστείλῃ τὰς κακουργίας, καὶ νὰ συστειλῇ τοὺς αὐ-
τουργοὺς τούτων, ἐνεργούσα ὅσον τὸ δυνατόν κατὰ τὴν
διακήρυξιν ταύτην, καὶ ἐπικαλούμενη καὶ τότε τὴν συν-

δρομὴν τῶν σιολάρχων καὶ διοικητῶν τῶν οὐδετέρων ἐξου-
σιῶν.

Θεωροῦσα δὲ ἤδη, ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς εἰ-
ρημένης διακηρύξεως, ἃν καὶ ὁμολογουμένως ἐμετριάσθη-
σαν αἱ καλαχρήσεις καὶ πειραλείαι, δὲν ἔπαυσαν ὅμως
διόλου, μανθάνουσα μάλιστα μετ' ἀκραν δυσἀρέσκειαν, ὅτι
ἐσχάτως ἱνὰς ἤρπασαν ἀπὸ τῶν λιμένων πλοῖα, χωρὶς
τὴν ἀδειαν καὶ συγκατάθεσιν τῶν κυρίων αὐτῶν τῶν πλοίων,
καὶ ἐξῆλθον εἰς πειραλείαν, ἐπικυροῖ τὴν ἄνω διαληφθεῖσαν
διακήρυξιν καθ' ὅλην τὴν ἐκκλῆσιν, καὶ ἐπικαλεῖται καὶ
ἤδη τὴν δραστήριον σύμπραξιν τῶν σιολάρχων καὶ διοικητῶν
τῶν οὐδετέρων ἐξουσιῶν ἐναντίον αὐτῶν τῶν καλαχρήσεων,
καὶ τῶν ταύτας ἐνεργούντων, αἵτινες εἶναι ἄξιαι πάσης
ποινῆς.

Ἐξ Αἰγίνης τῇ 17 Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος
Ἀνδρέας Ζαήμης. Σ. Τρικούπης.
Δ. Τζαμαδός. Κ. Ζῶτος
Π. Μαυρομιχάλης. Ἰ. Βλάχος.
Α. Χ. Αναργύρου. Π. Δ. Δημητρακόπουλος.
Α. Μοναρχίδης.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης.

Ἀπαράλλακτον τῷ πρωτότυπῳ.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
(Τ. Σ.) Γ. Γλαράκης.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ εἶναι πολλαὶ αἱ τῆς πατρίδος κατεπεύγου-
σαι χρεῖαι, καὶ διὰ τὴν θεραπείαν αὐτῶν ἄλλος
πόρος ἐπὶ τοῦ παρόντος παρὰ τὰς ἐθνικὰς προσόδους
δὲν ὑπάρχει,

Διακηρύττει

- Α'. Ὅλαι αἱ ἐθνικαὶ πρόσδοι τοῦ ἐλευστομένου ἔτους
ἐκθέτονται ἐνταῦθα εἰς δημοπρασίαν ἐνοικίου.
Β'. Ἡ δημοπρασία ἄρχεται μετὰ εἴκοσι ἡμέρας ἀπὸ
σήμερον.
Γ'. Πώλησις ἐξ αὐτῶν θέλει γίνεσθαι διὰ τόσῃ πο-
σότητι, ὅση ἤθελεν ἐξαρκεῖ εἰς θεραπείαν τῶν
παρουσιαζομένων ἀναγκῶν τῆς πατρίδος.
Δ'. Ὅσοι εἶναι ἀγροασταὶ ὀφείλουσι νὰ παρευρεθοῦν
ἐνταῦθα εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐντὸς τῆς ἐξηθείσης
προθεσμίας.

Ἐξ Αἰγίνης τῇ 15 Νοεμβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος
Ἀνδρέας Ζαήμης. Σ. Τρικούπης.
Δ. Τζαμαδός. Ἰωάννης Βλάχος.
Π. Μαυρομιχάλης. Κ. Ζῶτος.
Α. Χ. Αναργύρου. Π. Δ. Δημητρακόπουλος.
Α. Μοναρχίδης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτότυπῳ
(Τ. Σ.) Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
Γ. Γλαράκης.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις, ἀφ' οὗ διέταξε καὶ διέθεσε καλῶς κατὰ τὸ Ναύπλιον, ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν ἐπὶ τοῦ πλοίου Ἀνακρέων λεγομένου, διοικουμένου παρὰ τοῦ Κ. Γεωργίου Μαλοκίνη Πετρίωτου, καὶ κατὰ τὴν 10 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἔφθασεν εἰς Αἶγιναν, ὅπου καὶ ἀπέβησαν κατὰ τὴν 11 ὅλα τὰ μέλη αὐτῆς ὑπὸ τὸν κρότον τῶν κανονίων καὶ ἄλλα σημεῖα τῆς τιμῆς καὶ τῆς χαρᾶς ἀπὸ μέρους τῶν κατοίκων Αἰγινήτων, καὶ τῶν παροίκων Ψαριανῶν.

Ἡ τήρησις τῆς εὐταξίας καὶ ἡσυχίας ἐνεπιστεύθη εἰς τοὺς καλοὺς Ψαριανοὺς, καὶ πολιτάρχης ἐδιωρίσθη ὁ ἄξιος συμπολίτης καὶ συναγωνιστὴς τοῦ Κανάρη, Κ. Κωνσταντῖνος Νικόδημος. Ἐπειδὴ δὲ ὅ,τε πολιτάρχης καὶ οἱ ἄλλοι μετ' αὐτοῦ Ψαριανὲς ἐκτελοῦσιν ἄριστα τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτοὺς ἔργον, ἐπικρατεῖ εἰς Αἶγιναν ἄκρα εὐταξία καὶ ἡσυχία.

— Ο γενικὸς ἀρχηγὸς Γ. Καραϊσκάκης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὀπλαρχηγοὶ, διορίσαντες ἀρχηγὸν τοῦ κατὰ τὴν Ἐλευσίνα στρατοπέδου τὸν στρατηγὸν Βάσσαν Μαυροβουνιώτην, καὶ διαλέσαντες καλῶς τὰ ἐκεῖ, ἐκστράτευσαν κατὰ τὴν 25 τοῦ Ὀκτωβρίου μετὰ 5000 περίπου στρατευμάτων, καὶ περὶ τὴν 12 ὥραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔφθασαν εἰς τὰ καλύδια τῶν Κουντουριωτῶν. Κατὰ δὲ τὴν 26 περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀναχωρήσαντες ἐκεῖθεν ἔφθασαν τὴν ἐσπέραν εἰς Κάζαν, καὶ τὴν 27 περὶ τὴν 11 ὥραν ἔφθασαν ἐκ Κάζας εἰς Δομωραῖναν. Ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς ἐδιώρισεν ἀμέσως, νὰ πιάσωσιν ὅλας τὰς θέσεις τοῦ χωρίου, τὸ ὅποιον καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἅμα, καὶ οἱ ἡμέτεροι ἐστησαν τὰς σημαίας ὑποκάτω τῶν ἐκεῖ πύργων, εἰς τοὺς ὁποίους ἐκλείσθησαν οἱ ἐχθροὶ, καὶ ὁρμήσαντες εἰς τὸ χωρίον ἐκυρίευσαν 30 περίπου ἵππους καὶ 5 ἡμιόνους καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ διάφορα πράγματα.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ περιέκλεισαν τοὺς ἐχθροὺς οἱ ἡμέτεροι. Κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν ἐπληρώθη εἰς ἀξιώματικὸς τοῦ στρατηγοῦ Χ. Περραιοῦ τὴν κεφαλὴν, Ψάρος ὀνομαζόμενος· ἐφονεύθη εἰς στρατιώτης τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ, καὶ ἐπληρώθη ὁ φροντιστὴς τοῦ τὴν χεῖρα. Κατὰ δὲ τὴν 28 περὶ τὴν ἑκτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἔφθασεν ἐκ Θηβῶν εἰς Δομωραῖναν ἐν σῶμα ἵππικόν εἰς βοήθειαν τῶν πολιορκημένων Τούρκων. Ἀμα ἰδόντες τοὺς ἵππεις οἱ ἡμέτεροι ἔδραμον εἰς τὸ χωρίον, καὶ κατέλαβον ὅλας τὰς οἰκίας· ὁ δὲ Καραϊσκάκης, Γιαννάκης Σουλτάνης, Ν. Πανοριᾶς, Δ. Καλέργης καὶ Ἀναγνώστης Ρούκης, ἐφίππων ὄντες, ὥρμησαν ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ πολεμήσαντες πρὸς αὐτοὺς γενναίως τοὺς ἐβίβαν εἰς φυγὴν πρὸς τὰς Θήβας, καὶ οὕτως ἐματαίωσαν τὸν σκόπον αὐτῶν. Ὁ Καραϊσκάκης ἐφόνευσεν ἰδίαις χερσὶν ἓνα ἵππειον. Τοὺς ὀλίγους ἡμετέρους ἵππεις

ἠκολούθησαν καὶ τέσσαρες πεζοὶ στρατιῶται, τοὺς ὁποίους καὶ ἀντήμειψεν ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς διὰ τὴν γενναϊότητά των. Κατὰ τὴν 29 ἐπληρώθη εἰς στρατιώτης τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα Σταματελεσιπούλου, ὁ σημαιοφόρος τοῦ Γαρδικιώτη Γρίβα, καὶ ὁ σημαιοφόρος τοῦ χατζῆ Κώνστα, καὶ ἐφονεύθησαν ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἱκανοί. Τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀποχωρίσας ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς τοὺς ὀπλαρχηγοὺς Ν. Πανοριᾶν, Σπύρον Μίλιον, Γαρδικιώτην Γρίβαν, καὶ Ν. Καραπέττην ἀπέστειλεν αὐτοὺς μετὰ χιλίων στρατιωτῶν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐνόμενοι μετὰ τῶν κατοίκων νὰ κλυπήσωσιν ὅσα ἐχθρικά στρατεύματα ἤθελον ἀπαντήσῃ.

— Ἀπὸ γραμμάτων ἰδιαιτέρων ἐκ τοῦ κατὰ τὴν Δομωραῖναν στρατοπέδου, καὶ ἀπὸ ἀνθρώπων ἐκεῖθεν ἐλθόντων μαθητόμεν, ὅτι ὁ Ν. Πανοριᾶς μετὰ τοῦ Κερνᾶ κατέλαβον τὰ περὶ τὴν πόλιν τῶν Σαλώνων χωρία, τὴν Τεσπλίαν, τὸ Καστρί ἕως εἰς τὴν Σκάλαν· ὁ δὲ Γ. Δράκος, ὁ Τριαντάφυλλος, καὶ Καλύδας ἐπέερασαν εἰς Βελεργίτζαν, καὶ μετ' αὐτοὺς ὁ Μοκρῆς καὶ Σουλιῶται. Οἱ Τούρκοι οἱ ἐν Λιδωρικίῳ κατέφυγον εἰς Σάλωνα, ὅπου εὐρίσκονται καὶ ἄλλοι.

Ὡσαύτως καὶ ὅτι ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς Καραϊσκάκης ἀπέστειλε πρὸ ἡμερῶν τὸν Γιαννάκην, ἀδελφὸν τοῦ Ὀδυσσεῶς, εἰς Ζαγαρὰν μετὰ 180 στρατιωτῶν, διὰ νὰ φυλάξωσι τὴν ἐκεῖ θέσιν· ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ ἐπιπεσόντες ἐξαίφνης τὴν νύκτα ἐφόνευσαν ἕως εἴκοσι, διεσκόρπισαν τοὺς ἄλλους, καὶ συνέλαβον τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν ζῶντα, ἀσθενῆ ὄντα, τὸν ὁποῖον καὶ ἐφόνευσαν ἔπειτα. Ἐπῶθεν δὲ ταῦτα οἱ ἡμέτεροι δι' ἀπροσεξίαν καὶ ἀδιαφορίαν.

Μαυθάνομεν προσέτι ὅτι κατὰ τὴν δωδεκάτην τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἐγένετο περὶ τὴν Δομωραῖναν συμπλοκὴ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, καθ' ἣν ὑπερίσχυσαν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐφόνευσαν ἱκανοὺς τῶν ἐχθρῶν· ἄλλα, κατὰ δυστυχίαν, ἐφονεύθη ὁ ἀνδρικότατος Γιαννάκης Σουλτάνης. Περὶ τῶν πολεμικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρετῶν τοῦ ἀνδρὸς τούτου δέλομεν ὁμιλήσει ἐπομένως διεξοδικώτερον.

Βεβαιούμεθα προσέτι ὅτι ὁ γενικὸς ἀρχηγὸς, ἀρῆσας μίαν φρουρὰν ἐκ 500 ἐπιλέκτων στρατιωτῶν εἰς τὴν περὶ τὴν Δομωραῖναν στρατόπεδον, μετέβη εἰς Λεβαδίαν, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Σάλωνα.